विक्लवता, *f.*, **°त्व** *n.* = *vor. n.*
विक्लवित *n. dass.*
विक्लान्त (*s.* **क्लम्**) erschöpft, ermüdet.
विक्लेद् *m.* Feuchtigkeit, Nässe.
विक्षर् ausgiefsend (—°); *m.* Ausfluss.
विक्षेप *m.* das Hinwerfen, Ausstreuen (*auch* **°ण** *n.*); Schmähung; Zerstreutheit, Ausbreitung (*ph.*).
विक्षोभ्यास् *Gen. Inf. zu* **क्षुभ्**.
विक्षोभ *m.* heftige Bewegung, Aufregung, Verwirrung.
विखाद् *m.* das Verzehren.
विखेद् frei von Schlaffheit, munter.
विख्याति *f.* Berühmtheit.
विख्यापन *n.* Bekanntmachung.
1. **विगद्** *m.* Geschrei, Durcheinanderrufen.
2. **विगद्** gesund.
विगन्ध übelriechend (*auch* **°न्धि**); geruchlos.
विगम *m.* das Fortgehen, Schwinden, Abwesenheit.
विगर्हण *n.*, **°णा** *f.* Tadel.
विगर्हिन् (—°) tadelnd.
विगाथा *f. N. eines Metrums.*
विगामन् *n.* Schritt.
विगाह् sich eintauchend.
विगीति *f. N. eines Metrums.*
विगुण ohne Sehne *o.* Vorzüge, mangelhaft, schlecht. *Abstr.* **°ता** *f.*
विगृहीत *s.* **ग्रभ्**.
विग्र *o.* **विग्र** mächtig, stark.
विग्रह *m.* Trennung, Auflösung, Analyse (*g.*); Feindschaft, Krieg; Form, Körper.
विग्रहण *n.* das Ausbreiten, Ergreifen, Packen.
विग्रहवन्त् verkörpert, leibhaftig.
विग्रहिन् Krieg führend; *m.* Kriegsminister.
विघटन *n.* Trennung, Zerstreuung.
विघट्टन öffnend (—°); *n.* das Rütteln, Erschüttern, Zersprengen, Aufbinden.
1. **विघन** schlagend, verletzend; *m.* Keule.
2. **विघन** wolkenlos; *Loc.* bei heiterem Himmel.
विघस *m. n.* Frafs, Speisereste.
विघात *m.* Schlag, Abwehr, das Zurückschlagen, Hemmung, Störung, Vernichtung, Verderben.
विघातक zurückschlagend, hemmend.
विघातन *dass.*; *n.* Hemmung, Störung.
विघातिन् schlagend, verletzend, hemmend.
विघ्न *m.* Zerbrecher, Störer (—°). *m.* (*n.*) Hemmung, Hindernis; *Abstr.* **°ता** *f.*
विघ्नकर् Hindernisse bereitend, störend.
विघ्नकर्तर्, **°कारिन्** *u.* **°कृत्** *dass.*
विघ्नजित् *m.* der Hindernisbesieger (*Bein. Ganeça's*).
विघ्नपति *m.* Herr der Hindernisse (*ders.*).
विघ्नय्, **°यति** hindern; *p.p.* **विघ्नित**.
विघ्नराज् *u.* **°राज** = *m.* **विघ्नपति**.
विघ्नवन्त् mit Hindernissen verbunden.
विघ्नेश *u.* **°श्वर** *m.* = **विघ्नपति**.
विच्, **विनक्ति** *u.* **विवेक्ति** würfeln, sieben, sichten, sondern, trennen von (*Instr.*); prüfen, erwägen. **अप** sondern, scheiden. **अध्यप** hineinsondern. **वि** durchschütteln, sondern, trennen; entscheiden, untersuchen, erwägen. *p.p.* **विविक्त** gesondert, unterschieden, abgesondert, einsam, frei von (*Instr. o.* —°); rein, lauter, klar, *s. auch bes. Caus.* **विवेचयति** sondern, prüfen. **प्रवि** untersuchen, prüfen. *p.p.* **प्रविविक्त** einsam; scharf, fein (*Auge*)
विचकिल *m.* Art Jasmin.
विचक्र radlos.
विचक्षण deutlich, klar; einsichtig, weise, erfahren.
विचक्षुस् augenlos, blind.
विचक्षे *Dat. Inf. zu* **चक्ष्**.
1. **विचय** *m.* Sichtung.
2. **विचय** *m.* das Suchen, Nachforschen.
विचरणीय *n. impers.* zu handeln.
विचरित (*s.* **चर्**) das Wandern, Abenteuer.
विचर्चिका *u.* **°चर्ची** *f.* Räude, Grind.
विचर्षणि rührig, rüstig.
विचार *m.* Verfahren, Unterscheidung, Überlegung, Prüfung, Bedenken.
विचारण *n.*, **°णा** *f.* Überlegung, Bedenken, Anstand; Unterscheidung, Art (*nur f.*).
विचारणीय der Überlegung bedürfend.
विचारवन्त् besonnen, bedächtig.
विचारिन् weitpfadig, geräumig (*die Erde*); durchlaufend, verfahrend; wandelbar; erwägend, prüfend.